

IZZY KÖNYVEK

VÉR FARKAS ASÁTRUNKBAN!

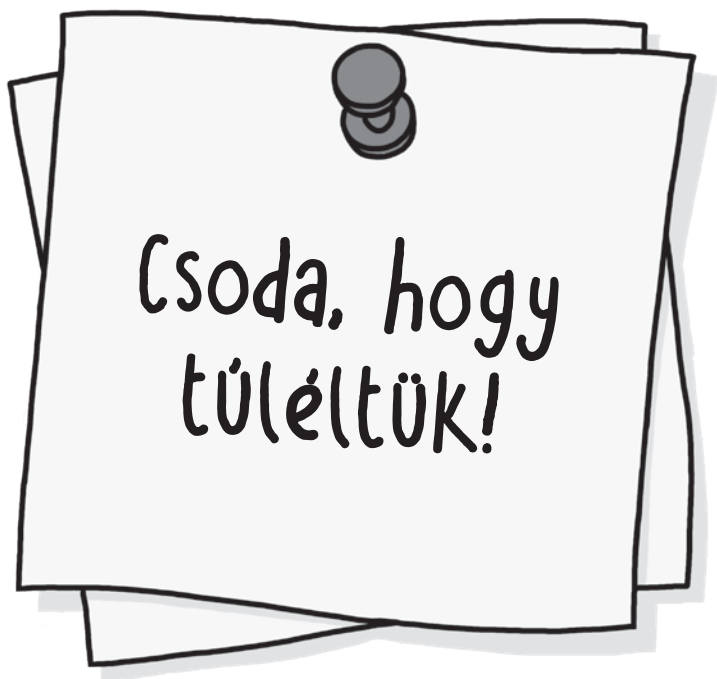
A könyv írásának idején
egyetlen pillecukor
sem lett a vérfarkasok
martaléka

PAMELA
BUTCHART

THOMAS
FLINTHAM
rajzaival

MÓRA

Amikor megtudtuk, hogy **ÖTNAPOS** osztálykirándulásra megyünk, **TELJESEN** odavoltunk, hogy milyen **IZGI** lesz.

Akkor persze még nem tudhattuk, hogy **FURA VONYÍTÁST** fogunk hallani éjjel, meg hogy **VILLOGÓ SZEMEK** ijesztenek ránk,

nem is beszélve a tesitanár

SZÖRÖS LÁBÁRÓL!

Azt meg végképp nem sejtettük, hogy

ELTÉVEDÜNK A VADONBAN,

=====

és hogy tisztára

TÚLÉLŐTÚRA

=====

lesz az egész kirándulásból.

Maisie ugyan azt mondta, ő már otthon
MEGÉREZTE, hogy valami **ROSSZ** fog történni,
azért is hozott magával **MEDVERIASZTÓ**
PERMETET.

Zach szerint viszont másra is figyelhettünk volna az elején, nem **CSAK ARRA**, hogy megszerezzük a buszban a hátsó üléseket, és akkor nem járunk így.

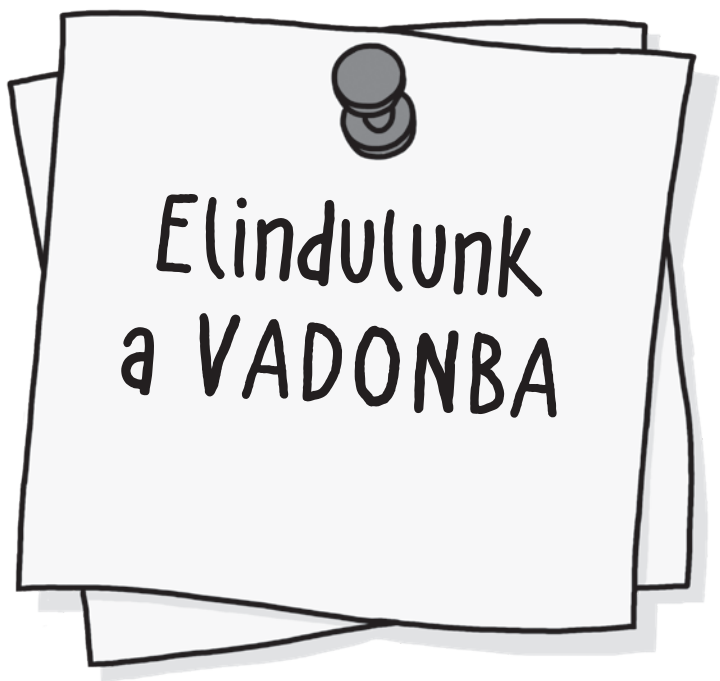
Jodi meg azt mondja, még jó, hogy túléltük az egészet, és igaza is van, mert szerintem nem sok ember marad életben azok

után, hogy arra éb-

red, egy vérfarkas van a sátrában.

De mi élünk!

Hétfőn, ahogy megérkeztünk a suliba, Miss Jones azzal ültetett le minket, hogy **VALAMI FONTOSAT** kell mondania.

Erre Maisie, a barátnőm elkapta a kezemet a pad alatt, és végig szorongatta, miközben azt hajtogatta, hogy ez csakis valami **ROSSZ**

HÍR lehet, Maisie ugyanis SEMMI MÁSRA nem tud gondolni, mint hogy úgyis mindjárt valami rossz történik. De már megszoktuk, hogy folyton PÁNIKOL. Mondjuk, nem is csodálom, mert a mi sulinkban tényleg mindig

FURA DOLGOK

történnek. Ott volt például a francia kém esete, aztán a vámpírpatkányok, és akkor a démoni konyhás nénikről még nem is beszéltem.

Az osztályfőnökünk azonban most csak ennyit mondott:

– Emlékeztek rá, amikor megkérdeztétek, lesz-e osztálykirándulás?

Erre **EGYMÁSRA** néztünk, aztán Miss Jones-ra, és azt mondtuk:

– **IGEEEEEN!**

– És arra is emlékeztek, hogy azt kérdeztétek, ott fogunk-e aludni? – folytatta a tanárnőnk.

Erre tisztára elállt a lélegzetünk, de aztán megint azt mondtuk:

– IGEEEEEEN!

– Hát, akkor most jól figyeljete! A jó hír az, hogy **ÖTNAPOS KEMPINGEZÉSRE MEGYÜNK, VAGYIS NÉGY ÉJSZAKÁT IS OTT ALSZUNK!**

Erre **AZ EGÉSZ OSZTÁLY** sikítózni meg rohangálni kezdett. Nola Burke örömeiben még sírva is fakadt, eddig ugyanis még soha nem volt ottalvós osztálykirándulásunk, és úgy gondoltuk,

FANTASZTIKUS

lesz!

Jodi (a másik barátnőm) tátott szájjal bámult rám, aztán így szólt:

– Egyszerűen nem hiszem el! Most ez tényleg igaz?

Aznap persze **SENKI** nem figyelt oda a matematikórán, mert **MINDENKI** azt tárgyalta, hogy ki fog a busz hátuljában ülni.

Jodi azt mondta, megkéri az anyukáját, hogy már hajnali ötre hozzon el minket a sulik elé, és akkor mi leszünk az elsők a sorban, és megszerezhetjük a hátsó üléseket. Mire

Maisie úgy megszorította a karomat, hogy már szinte fájt, és azt mondta, szerinte

NEM AZON

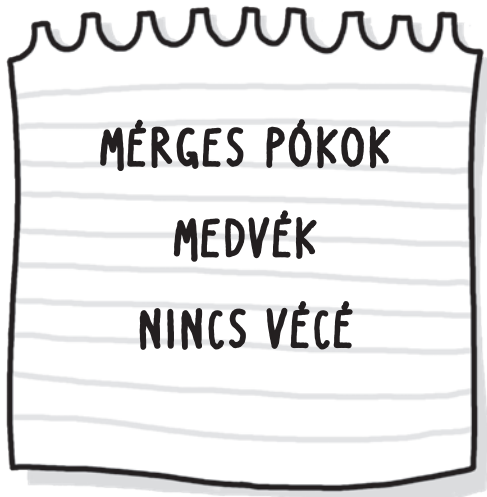
kéne aggódni, hogy hol ülünk a buszban, hanem inkább azon, hogy **KEMPINGEZNI** megyünk, ami azt jelenti, hogy **SÁTORBAN** kell majd aludni a

VADONBAN.

Maisie azonnal el is kezdett egy listát írni, aminek az volt a címe, hogy **VESZÉLYEK**, és

EGY CSOMÓ MINDEN eszébe jutott, például
ezek:

Erre Jodi közölte, hogy ő látta a

TÚLÉLŐTÚRA

első két évadát, ami egy tévéműsor, és abban benne volt, mit kell csinálni a

hogy ne haljon meg az ember. Maisie erre egy kicsit megnyugodott, és abbahagyta a listázást.

Ekkor jelentkeztem, hogy megkérdezzem Miss Jonestól, ki jön majd velünk a kirándulásra.

– Természetesen én ott leszek, és velünk jön még az új testneveléstanár, akit Miss

Moonnak hívnak. Igazából ő találta ki az egész kempingezést.

Zach erre felkiáltott ijedtében, aztán gyorsan a szájára tapasztotta a tenyerét. Maisie viszont úgy megijedt a kiáltástól, hogy szokás szerint majdnem elájult.

– Miss Moon **A VILÁG LEGFÉLELMETESEBB TESITANÁRA!** – jelentette ki Zach.

Maisie ekkor kijelentette, hogy ő

BIZTOSAN

nem jön sátorozni.

